

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mráky a Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **AGROFARMA KRHOV s. r. o.**, Pod Světlovem 1096, Bojkovice, zastoupeného advokátem Mgr. Pavlem Starostou, Štěpská 380, Vizovice, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, Těšnov 17, Praha 1, proti rozhodnutí ze dne 20. 12. 2024, sp. zn. MZE-67318/2024, čj. MZE-68135/2024-14141, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2025, čj. 11 A 22/2025-31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do rukou jeho advokáta Mgr. Pavla Starosty, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Státní zemědělský a intervenční fond zamítl svým rozhodnutím ze dne 3. 7. 2024 žalobcovu žádost o poskytnutí dotace, protože žalobce neprokázal, že je aktivním zemědělcem podle § 4 odst. 2 písm. a) nařízení vlády č. 83/2023 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování přímých plateb zemědělcům. Žalobce neuspěl ani se svým odvoláním proti rozhodnutí fondu (Ministerstvo zemědělství je zamítlo), ani se svou žalobou proti rozhodnutí ministerstva. Městský soud v Praze se důkladně zabýval podmínkami poskytování dotace, o niž žalobce usiloval, i on však dospěl k závěru, že dotace poskytnuta být nemohla.

[2] Žalobce (*stěžovatel*) teď podává proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Správní orgány podle něj při posuzování podmínky aktivního zemědělce postupovaly formalisticky, protože vycházely jen z dokumentů předložených stěžovatelem a nesnažily se zjistit skutečný stav. Stěžovatel je přesvědčen, že splnění podmínky lze prokazovat i po podání žádosti. Krom toho byla žádost podána poté, co se změnily podmínky oproti

předchozím obdobím. Zaměstnanci fondu však nebyli v této situaci schopni poskytnout žadatelům metodickou pomoc a stěžovatel na základě jejich rad nabyl dojmu, že podmínky pro poskytnutí dotace splňuje.

[3] Ministerstvo ve vyjádření ke kasační stížnosti podotýká, že stěžovatel uvádí argumenty, které byly již vyvráceny v odvolacím i žalobním řízení, a se závěry městského soudu nijak nepolemizuje. Kasační stížnost je proto nepřipustná a NSS by ji měl odmítnout, případně zamítnout.

[4] NSS souhlasí s ministerstvem v tom, že kasační stížnost je nepřipustná, protože stěžovatel v ní buď jen zopakoval námitky žalobní, nebo naopak vznesl argumentaci, která v žalobě nezazněla.

[5] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví. Musí tedy kvalifikovaně zpochybňovat právě rozhodnutí soudu, proti němuž byla podána.

[6] Městský soud reagoval na stěžovatelovu stručnou žalobu až překvapivě dlouhým rozsudkem. Poté, co podrobně shrnul obsah podání stran a průběh správního řízení (str. 2–6 rozsudku), se věnoval několika právním otázkám a dospěl mj. k těmto závěrům (str. 7–10 rozsudku):

- Poskytnutí dotace je dobrou vůlí státu a je na něm, jaké podmínky pro to stanoví. Soudní přezkum dotačních podmínek je omezený.
- Fond i ministerstvo správně zdůraznily, že podmínku aktivního zemědělce lze splnit různými způsoby. Sam stěžovatel si vybral ten, který se odvíjí od podílu výnosů ze zemědělské činnosti na celkových výnosech a současně od vztahu roční částky přímých plateb a celkových výnosů. Proti výpočtům, podle nichž stěžovatel potřebných parametrů nedosáhl, žádné námitky nesměřovaly.
- To, že splnění podmínky je třeba doložit současně s podáním žádosti, plyne z nařízení vlády (§ 2 odst. 2) a ze zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském a intervenčním fondu (§ 11b odst. 4 a § 11d). Tato ustanovení představují speciální úpravu vůči správnímu řádu a je z nich zřejmé, že vady žádosti nelze dodatečně odstraňovat [k tomu srovnej i úpravu v nařízení Evropské komise č. 640/2014].

[7] Stěžovatel na tuto argumentaci nijak konkrétně nereaguje. Jen opakuje, že správní orgány měly být vůči němu procesně vstřícnější. To ale není podložená právní úvaha, spíše jen stěžovatelovo přání. Zákonnost závěrů městského soudu nelze takovým přáním nijak zpochybnit.

[8] V této věci tak nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody, protože stěžovatel se vůbec nesnaží polemizovat s rozsudkem, který napadá. Neříká, proč je argumentace soudu vadná, jen si trvá na svém. Vlastně ani argumentaci soudu nebere na vědomí: nesprávný postup vytýká jen ministerstvu a přehlíží důvody, kterými správnost tohoto postupu podpořil městský soud. Taková kasační stížnost – protože míří výlučně proti rozhodovacím důvodům žalovaného ministerstva – je nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.): opírá se totiž jen

pokračování

o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 (usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, bod 13).

[9] Jediná námitka, která nezazněla už v žalobě, se týká změny dotačních podmínek a nedostatečné metodické podpory od zaměstnanců fondu. Tato námitka je ale nepřípustná z dalšího důvodu obsaženého v § 104 odst. 4 s. ř. s.: stěžovatel ji neuplatnil už v žalobě, i když mu v tom nic nebránilo.

[10] Soud proto kasační stížnost odmítl. V takové situaci nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Současně soud vrátil stěžovateli soudní poplatek, protože jeho kasační stížnost odmítl před prvním jednáním (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu